

Vastustaja: Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2009/72/EÜ⁽¹⁾ sätteid, eriti artikli 3 lõikeid 5 ja 6 ning artiklit 28 tuleb tõlgendada nii, et eraõigusliku isiku rajatud ja käitav võrk, millega on ühendatud piiratud arv tootmis- ja tarbimisüksusi ning mis on omakorda ühendatud avaliku võrguga, kujutab endast kindlasti elektrivõrku ja niisiis selle direktiivi tähenduses „jaotusvõrku“, ilma et sellest kategooriast saaks välja jätta selliste omadustega eravõrke, mis olid rajatud enne direktiivi jõustumist ning mis on algselt loodud omatootmise eesmärgil?
2. Kui eelmisele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas ainus võimalus, mida direktiiv eraelektrivõrgu eripäraste omaduste väärtustamiseks pakub, on selle kandmine sama direktiivi artiklis 28 käsitletavate suletud võrkude kategooriasse, või kas liikmesriigi seadusandjal on lubatud määratleda veel üks jaotusvõrkude kategooria, millele kehtiks teistsugune lihtsustatud kord kui suletud võrkudele?
3. Eelmistest küsimustest sõltumatult: kas direktiivi tuleb tõlgendada nii, et artiklis 28 käsitletavatele suletud võrkudele kehtib igal juhul kolmandate isikute ühendamise kohustus?
4. Eelmistest küsimustest sõltumatult: kas eraelektrivõrgu liigitamine direktiivi 2009/72/EÜ artikli 28 tähenduses suletud jaotusvõrguks tähendab, et liikmesriigi seadusandja võib näha sellisele süsteemile ette üksnes neid jaotusvõrkude üldise regulatsiooni erandeid, mis on sama direktiivi artiklis 28 ja artikli 26 lõikes 4 sõnaselgelt sätestatud, või kas – direktiivi põhjendustes 29 ja 30 väljendatut silmas pidades – liikmesriik võib näha ette veel erandeid jaotusvõrkude üldise regulatsiooni kohaldamisest või lausa peab seda tegema, et tagada neis põhjendustes nimetatud eesmärkide täitmine?
5. Kui Euroopa Kohus peaks pidama võimalikuks või kohustuslikuks, et liikmesriik sätestaks normid, milles võetakse arvesse suletud jaotusvõrkude eripära, siis kas sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all käesolevas kohtuasjas, mis kehtestavad suletud jaotusvõrkude suhtes igati samasugused süsteemiteenuste ja eraldi raamatupidamise alased normid nagu avalikele võrkudele ning mis näevad elektrisüsteemi üldkulude katmiseks tasutavate summade kohta ette, et nende tasumine oleks osaliselt proportsioonis ka suletud võrgu sees tarbitava energiaga, on vastuolus direktiiviga 2009/72/EÜ – eriti põhjendustega 29 ja 30; artikli 15 lõikega 7; artikli 37 lõike 6 punktiga b; artikli 26 lõikega 4?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT L 211, lk 55).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itaalia)
10. mail 2017 – Sol Gas Primari Srl versus Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico**

(Kohtuasi C-273/17)

(2017/C 309/25)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Sol Gas Primari Srl

Vastustaja: Autorità per l'energia elettrica e per il gas e il sistema idrico

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2009/72/EÜ⁽¹⁾ sätteid, eriti artikli 3 lõikeid 5 ja 6 ning artiklit 28 tuleb tõlgendada nii, et eraõigusliku isiku rajatud ja käitav võrk, millega on ühendatud piiratud arv tootmis- ja tarbimisüksusi ning mis on omakorda ühendatud avaliku võrguga, kujutab endast kindlasti elektrivõrku ja niisiis selle direktiivi tähenduses „jaotusvõrku“, ilma et sellest kategooriast saaks välja jätta selliste omadustega eravõrke, mis olid rajatud enne direktiivi jõustumist ning mis on algselt loodud omatootmise eesmärgil?
2. Kui eelmisele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas ainus võimalus, mida direktiiv eraelektrivõrgu eripäraste omaduste väärtustamiseks pakub, on selle kandmine sama direktiivi artiklis 28 käsitletavate suletud võrkude kategooriasse, või kas liikmesriigi seadusandjal on lubatud määratleda veel üks jaotusvõrkude kategooria, millele kehtiks teistsugune lihtsustatud kord kui suletud võrkudele?
3. Eelmistest küsimustest sõltumatult: kas direktiivi tuleb tõlgendada nii, et artiklis 28 käsitletavatele suletud võrkudele kehtib igal juhul kolmandate isikute ühendamise kohustus?
4. Eelmistest küsimustest sõltumatult: kas eraelektrivõrgu liigitamine direktiivi 2009/72/EÜ artikli 28 tähenduses suletud jaotusvõrguks tähendab, et liikmesriigi seadusandja võib näha sellisele süsteemile ette üksnes neid jaotusvõrkude üldise regulatsiooni erandeid, mis on sama direktiivi artiklis 28 ja artikli 26 lõikes 4 sõnaselgelt sätestatud, või kas – direktiivi põhjendustes 29 ja 30 väljendatut silmas pidades – liikmesriik võib näha ette veel erandeid jaotusvõrkude üldise regulatsiooni kohaldamisest või lausa peab seda tegema, et tagada neis põhjendustes nimetatud eesmärkide täitmine?
5. Kui Euroopa Kohus peaks pidama võimalikuks või kohustuslikuks, et liikmesriik sätestaks normid, milles võetakse arvesse suletud jaotusvõrkude eripära, siis kas sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all käesolevas kohtuasjas, mis kehtestavad suletud jaotusvõrkude suhtes igati samasugused süsteemiteenuste ja eraldi raamatupidamise alased normid nagu avalikele võrkudele ning mis näevad elektrisüsteemi üldkulude katmiseks tasutavate summade kohta ette, et nende tasumine oleks osaliselt proportsioonis ka suletud võrgu sees tarbitava energiaga, on vastuolus direktiiviga 2009/72/EÜ – eriti põhjendustega 29 ja 30; artikli 15 lõikega 7; artikli 37 lõike 6 punktiga b; artikli 26 lõikega 4?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT L 211, lk 55).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 23. mail 2017 – *Bashar Ibrahim versus Saksamaa Liitvabariik*

(Kohtuasi C-297/17)

(2017/C 309/26)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Bashar Ibrahim

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Saksamaa Liitvabariik

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2013/32/EL⁽¹⁾ artikli 52 esimeses lõigus sisalduva üleminekusättega on vastuolus selliste liikmesriigi õigusnormide kohaldamine, mis näevad direktiivi 2013/32/EL artikli 33 lõike 2 punktiga a antud pädevusele tuginedes, mis on eelkäijaks olnud direktiiviga võrreldes ulatuslikum, ette rahvusvahelise kaitse taotluse vastuvõetamatuse, kui taotlejale on antud täiendav kaitse mõnes muus liikmesriigis, kui võrd liikmesriigi õigusnorme tuleb liikmesriigi üleminekusätete puudumise tõttu kohaldada ka enne 20. juulit 2015 esitatud taotlustele?